

Sygn. akt II PK 88/05

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa H. Z.

przeciwko W. S.A. Oddział [...]

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 kwietnia 2005 r.,

kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w W.

z dnia 21 grudnia 2004 r., sygn. akt VII Pa .../04,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 grudnia 2004 r., VII Pa .../04, Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. zmienił, w wyniku uwzględnienia apelacji powoda Henryka Zygmunta, wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i przywrócił go do pracy w pozwanej „W.” Spółce Akcyjnej, oddalając apelację strony pozwanej w sprawie o przywrócenie do pracy, ustalając na podstawie zebranego materiału dowodowego, że w sprawie nie było podstaw do rozwiązania z powodem umowy o pracę w trybie natychmiastowym (art. 52 § 1 pkt 1 kp.), to zaś uzasadnia roszczenie o przywrócenie do pracy, bowiem – wbrew odmiennym ustaleniom Sądu pierwszej instancji – powód w chwili rozwiązania z nim umowy o pracę w trybie natychmiastowym, nie znajdował się w trakcie

wypowiedzenie dokonanego przez pracodawcę, nie było więc podstaw do uwzględnienia powództwa tylko w zakresie odszkodowania. Według Sądu Okręgowego, powód był nadto pracownikiem szczególnie chronionym – art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.

Powyższy wyrok zaskarżyła kasacją strona pozwana i zarzucając naruszenie prawa materialnego – art. 32 ustawy o związkach zawodowych oraz art. 52 § 1 kp oraz „naruszenie przepisów postępowania (...) – art. 316 § 1⁹⁶ i § 2 k.p.c.”, wniosła o uchylenie zaskarżonych wyroków i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie „o oddalenie powództwa w całości (...)” z zasądzeniem kosztów postępowania za wszystkie instancje.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c. kasacja powinna zawierać, poza oznaczeniem orzeczenia, od którego jest wniesiona, także przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, a nadto wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia lub zmiany. Wszystkie wymienione elementy kasacji mają charakter bezwzględny (konstrukcyjny), co oznacza, że nie podlegają one uzupełnieniu, a brak któregokolwiek z nich czyni kasację niedopuszczalną.

W orzecznictwie kasacyjnym Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że brak bliższego określenia podstawy kasacyjnej oraz jej uzasadnienia stanowi wadę, która uniemożliwia traktowanie pisma jako skargi kasacyjnej i wyklucza jej uzupełnienie (por. np. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96 – OSNAPiUS 1997/10/173). W ten sam sposób należy traktować brak polegający na nieprzedstawieniu w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W obecnym stanie prawnym Sąd Najwyższy – stosownie do art. 393 § 1 k.p.c. - może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, bądź gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna, chyba że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania (art. 393 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują

przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 – OSNC 2001/3/51 oraz z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 – OSNC 2002/2/22).

W tym stanie rzeczy gdy kasacja jest w niniejszej sprawie dotknięta nieusuwalną wadą, należało orzec jak w postanowieniu po myśli art. 393⁷ § 2 k.p.c.